

Sygn. akt IX Uz 1/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym

Przewodniczący: SSO Maria Konieczna /spr/

Sędzia: SO Maria Olszowska

SO Iwona Nowak

Protokolant: asystent sędziego Katarzyna Bienek

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015r.

sprawy **J. N. (N.)**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

(...)w K.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek zażalenia ubezpieczonego J. N. na postanowienie Sądu Rejonowego

w R. Wydziału V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 października 2014r.

w sprawie o sygn. akt V U 339/13

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

SSO Maria Olszowska SSO Maria Konieczna SSO Iwona Nowak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 10.10.2014r. Sąd Rejonowy w Rybniku odrzucił zażalenie ubezpieczonego J. N. na postanowienie tamt. Sądu z dnia 22.04.2014r., którym Sąd I instancji odrzucił apelację ubezpieczonego od wyroku tegoż Sądu z dnia 05.12.2013r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż zarządzeniem doręczonym pełnomocnikowi odwołującego w dniu 22.09.2014r. został on wezwany do usunięcia braków wniesionego zażalenia poprzez oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Pełnomocnik ubezpieczonego wykonał to zobowiązanie w dniu 02.10.2014r.

W takiej sytuacji, gdy tygodniowy termin do uzupełnienia braków zażalenia upłynął bezskutecznie w dniu 29.09.2014r. Sąd Rejonowy na podstawie art.370 k.p.c. w związku

z art.397§2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

Zażalenie na postanowienie wniosł ubezpieczony zaskarżając go w całości

i zarzucając mu naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art.126(1) §1 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, iż zażalenie ubezpieczonego winno wskazywać wartość przedmiotu zaskarżenia, gdy wartość ta nie ma znaczenia dla ustalenia właściwości rzeczowej sądu, wysokości opłaty oraz dopuszczalności środka odwoławczego, bo rozpoznawana sprawa jest sprawą o ustalenie.

Wskazując na powyższe ubezpieczony wniosł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu zażalenia ubezpieczony wskazał, iż w sprawie nie jest wymagane podanie wartości przedmiotu zaskarżenia, gdy świetle art.126(1)§1 k.p.c. od podania tej wartości nie zależy ustalenie właściwości rzeczowej sądu, wysokość opłaty oraz dopuszczalność środka odwoławczego, gdy sam przedmiot sprawy – ustalenie stopnia niepełnosprawności – wyklucza możliwość ustalenia wartości przedmiotu sporu.

Nadto zwrotowi bądź odrzuceniu, zgodnie z art.130 k.p.c. może podlegać jedynie pismo, którego brak uniemożliwia mu nadania prawidłowego biegu – takim brakiem niewątpliwie nie jest podanie wartości przedmiotu sporu w niniejszej sprawie, bo brak taki

nie wpływa na żadne okoliczności opisane w art.126(1) §1 k.p.c.

Rozpoznając zażalenie Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zażalenie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.370 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanego terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Do postępowania toczącego się na skutek zażalenia, stosownie do art.397§2 k.p.c. zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym.

W myśl art.394§3 k.p.c. zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać wskazania zaskarżonego postanowienia i wniosek

o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem

w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów.

Zgodnie z art.126(1)§1 k.p.c. w każdym piśmie procesowym należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego,

a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna.

W świetle ukształtowanego na tle powołanych uregulowań prawnych orzecznictwa sądowego i w związku z art.130 §1 k.p.c. odrzucenie zażalenia w sytuacji nie uzupełnienia

w terminie braku zażalenia w postaci wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia jest możliwe jedynie wówczas, gdy od oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia zależy możliwość nadania zażaleniu właściwego biegu.

Słusznie zarzuca skarżący, iż w niniejszej sprawie brak określenia wartości przedmiotu zaskarżenia nie uniemożliwia nadania biegu sprawie w zakresie postępowania zażaleniowego, gdy zarówno opłata od zażalenia (art.36 ustawy z dnia 28.07.2005r.

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – tekst jedn. Dz.U. z 2014r., poz.1025 ze zm.) jak i koszty zastępstwa procesowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie są uzależnione od wartości przedmiotu sporu, która może dopiero mieć znaczenie przy stwierdzaniu dopuszczalności skargi kasacyjnej, co jednak nie dotyczy niniejszej sprawy.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd Okręgowy z mocy art.386§4 k.p.c.

w związku z art.397§2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

SSO Maria Olszowska SSO Maria Konieczna SSO Iwona Nowak